

Největší kapr, kterého ulovila kapří pohoda s váhou 24,1 Kg

Bažina

Rozhovor s vicemistry WCC 2010

REDAKCE

Před několika dny skončil jeden z nejprestižnějších kaprařských závodů v Evropě, a jak už většina z vás ví, byl to jeden z nejuspěšnějších ročníků pro české kapraře. A právě nejuspěšnější české závodníky, kteří zajistili druhé místo pro svůj tým, jsme se rozhodli vyzpovídat. Těmito závodníky jsou kluci z Kapří pohody, tak se do nich pustíme...

Na úvod byste se mohli čtenářům trochu představit a říct něco o Kapří pohodě.

V roce 2003 se zformovala pětičlenná partička nadšenců, kteří spolu začali

jezdit na ryby. V roce 2004 byly založeny stránky www.kapripohoda.cz, jejichž hlavním úkolem bylo a je sloužit coby kronika výjezdů za rybami. To ostatní, co tam lze nalézt, je už jen „něco navíc“.

V současném složení Pavlín, Honza a Miras fungujeme od roku 2005. Každý z nás je povahově jiný, máme rozdílné schopnosti a přednosti. Možná právě díky těmto odlišnostem je nám spolu

na rybách dobře a naše přátelství lze považovat za ryzí.

Jak se vám líbí atmosféra této soutěže, hlavně první dva dny před zahájením lovu?

Má to něco do sebe – v kempu je k vidění spousta bivačů, u kterých jsou vztýčeny vlajky různých národů. Působí to zvláštním, vznešeným dojmem. Pomínu-li atmosféru, kterou vytváří pořadatelé (zmatky v organizaci, hodně mizerný raut,...), je to absolutní paráda. Pivo teče proudem, kýta na grilu se většinou nestihá ani ohřát, debatuje se hlavně o rybách, ale i o ženských nebo o sportu. Vypráví se vtipky a provádí různé srandičky... Zkrátka pohoda, přátelská atmosféra, díky níž ty dva (zbytečně) dny prořčí velmi rychle.

Zbývá samozřejmě i dostatek času na prohlídku blízkého i vzdálenějšího okolí nebo na fotbálek a následnou koupel v jezeře. Škoda jen, že se loni ani letos nebyli Češi a Slováci schopni shromáždit na jednom místě. Mezifiremní antipatie by na akci typu WCC figurovat neměly.

Někteří lidé si myslí, že se tam jedete jen podívat a udělat online zpravodajství na svůj web. Proto by mě, a myslím že i čtenáře, zajímalo, s jakým cílem jste jeli na WCC?

Cílem bylo jet se tam podívat, udělat „online“, vypít pivo a samozřejmě „sežrat“ kýtu. (směje se) To je samozřejmě nesmysl. Ani jeden z nás nepatří do skupiny „turistů“ a naopak každý z nás touží po

úspěchu, i když ne za každou cenu. Rádi vyhráváme, kdo ne?

Jak vypadalo místo, které jste si vylosovali, a byli jste s ním spokojeni před tím, než jste začali chytat kapra za kaprem?

Před losováním Miras objel celé jezero na kole a vytipoval místa, na kterých bychom chtěli chytat. Hodně pomohly i statistiky úlovků z minulých ročníků WCC. Při losování jsme věděli, že existuje jedno top místo, dále pak asi

Slávička – břit jako od Gillette...

dvacet velmi dobrých, padesát průměrných a ten zbytek prakticky beznadějných. Pavlin vylosoval velmi dobré místo – forhont v ptačí rezervaci, kde se obvykle nesmí chytat. Mohla to být výhoda, stejně tak dobře jako nevýhoda. Nikdo netušil, jak je zátoka hluboká, a především, zda se tam vůbec nacházejí nějaké ryby. Každopádně Pavlin vylosoval parádně a nebyl nejmenší důvod k nespokojenosti.

Po prvním zmapování jsme zjistili, že maximální hloubka je dostatečných 2,2 metru, na dně je spousta pařezů, které jsou obrostlé ostrými škeblíčka-

mi, a aby toho nebylo málo, většina zátoky je zarostlá hustou vodní trávou. Tam prostě ryby být musí, což se naštěstí později potvrdilo.

Co bude všechny zajímat asi nejvíc, je taktika krmení. Jak, kde a na co jste lovíli? Jaké montáže jste použili a tak podobně? Zkuste to trochu rozebrat.

Prut zcela vpravo byl vyvezený až ke druhému břehu, prut vedle něj asi do tří čtvrtin vzdálenosti ke druhému břehu. Cílem bylo, abychom ryby, které se chystají vyplout z naší zátoky, vyplašili

a nahnali je zpět. Tato strategie se vyplatila – naši sousedé sice ulovili hned po nás druhé největší množství ryb v sektoru, ale vše nachytali prakticky během jediného dne, kdy foukal silný vítr ze zátoky naproti nim, do které jsme neměli přístup. S velkou pravděpodobností se tedy jednalo o ryby, které připluly právě odtamtud.

Celkem překvapivě během prvních tří dnů dobře šlapaly právě tyto pruty, i když přinášely spíše menší ryby.

Třetí prut zprava, vyvezený k řídkému pásu travin uprostřed zátoky, zabodoval až předposlední den, ale zato velkými lyci. Prut zcela vlevo, umístěný nedaleko břehu za velmi hustým pásem travin, přinášel záběry hned od začátku. Poslední dva dny však zcela „vyhořel“.

Používali jsme kamenné montáže s přibližně 40centimetrovým návazcem z Quicksilveru o nosnosti 45 lb, háček z pevného drátu (většinou vel. 4, občas 2 a i extrém Gotzilla od BLB) a minimálně 30 metrů šokovky z vlasce o síle 0,60 mm. Brutální sestava, ale mušličkami obrostlé pařezy nám jinou možnost nedávaly. Tam, kde bylo pařezů méně, jsme zjemnili šňůrku na nosnost 25 lb.

Montáže jsme pokládali do světlých míst vedle trav. Tmavá místa znamenala pařezy či trávu, světlá pevné dno. Dalo se to dobře rozeznat jak za denního světla, tak za svitu čelovky. ŠeHi šutr

Je to tam!

IT man
v IT stanu

Příjemný
společník
Frank
Warwick

popotáhnout, pak bylo vše v pořádku. Abychom eliminovali zachycení háčku o trávy, vždycky jsme ho schovali do velmi malé patrony z PVA.

A taktika krmení? Věděli jsme, že máme v místě ryby, proto jsme krmili spíš méně, ale na větším prostoru, abychom je přinutili hledat potravu. Totéž jsme opakovali po každém záběru. Opakem byly dva pruty napravo, kam jsme krmení sypali pod tlakem, abychom ryby nepustili ven ze sektoru.

Velmi nám pomohla i kotvička, díky níž jsme dostali do podběráku i ryby, které bychom jinak ztratili. Několikrát se stalo, že ryba podjela pod kořenem pařezu – kotvičkou jsme zachytili vlasce na straně za pařezem, „ukousli“ vlasce, navázali a úspěšně rybu dovedli do podběráku.

Další užitečnou pomůckou byly i klipy vyrobené z kusu gumy. Po záběru ryba vytrhla vlasce z klipu a brala si vlasce

z odklopeného navijáku, dokud nezaparkovala někde v travinách. Díky této jednoduché vychytávce jsme omezili riziko přerážnutí vlasce během záběru. Pak stačilo jen vyčukat vlasce z trávy, najet lodí nad rybu a zdolat ji. Zní to velmi jednoduše, ale, ehm, zkuste tohle někdy dělat celou noc...

Pokud jde o krmení, není žádným tajemstvím, že chytáme na boilie od Mikbaits. Zpočátku nám to nejvíc jezdilo na obyčejný tygří ořech (speciální „Pavlinova“ úprava...), později se začala prosazovat tato boilie: Gangster 2, Magická oliheň s AK oliheň a Bigmiks + AK Big „S“. To jsme nasadili teprve na poslední dva dny, avšak přineslo dvě naše největší ryby (18,1 kg a 24,1 kg) a trofejního karase dlouhého asi 55 cm.

Vím, že poté, co se vám začalo dařit, si vás vzali rozhodčí na mušku. Můžete o tom něco říct?

Do doby, než jsme začali chytat ryby, byli naši rozhodčí úplně v pohodě. Po každé nově chycené rybě se však jejich výraz ve tváři měnil. A pak nastal okamžik, kdy nás dostali. Byli jsme potrestáni za to, že Pavlin a Miras zdolávali rybu a na břehu zůstal sám runner Honza. A to se prý nesmí.

Takto zní pravidla: „V případě, že se oba z páru vzdají nebo opustí své stanoviště, musí být jejich pruty odstraněny z vody a vlasce navinuty zpět na civku. Doprovodné osobě není povoleno na ně dohlížet.“

Nepředpokládali jsme, že se to vztahuje i na zdolávání. OK, je to napsáno

Kormidlo
„pouhého“
osmikiláka

tak, že si to člověk musí domyslet, ale budiž. Ptali jsme se, jak je to v případě, kdy družstvo runnera nemá. Dostalo se nám odpovědi, že v případě dvoučlenného družstva jeden ze závodníků vlastně dělá runnera. Už i loni jsme viděli mnoho družstev, která se provinila proti tomuto pravidlu, ale nikdo z nich nebojoval o přední místa a patrně nebyl z Anglie... Je velmi smutné, že Angličané si tu mohou dovolit mnohem víc než ostatní, ale bohužel je to tak. Dobře, provinili jsme se, ale nevíme, proč jsme dostali hned dvojité trest – žlutou kartu jako ve fotbale a ještě nám diskvalifikovali kapra o váze 7,1 kg, což nás stálo první místo v soutěži týmů. A „buzerace“ pokračovala. Jakmile jsme vyjeli na vodu, už byl u nás rozhodčí, ačkoliv do té doby jsme je

vždycky museli nahánět, aby nám přišli zvážit rybu. Zkazili nám náladu, ale ne chuť bojovat. Honza při každé zdolávačce zvedl ruce nad hlavu, aby bylo vidět, že se ničeho nedotýká a neasistuje při zdolávání, což runner nesmí. Změnili jsme přístup a nechali rozhodčí zjišťovat „každý prd“ – jaký hrot se ještě považuje za mikrohrot, do jaké hloubky můžeme kapra v saku uložit atd. Úspěšně jsme to dohráli až do konce, a to je to hlavní!

Myslíte, že tento úspěch ovlivní váš další život, především ten rybářský?

Toho se vážně nikdo z nás nebojí. (smích) Už cestou domů jsme se dohadovali o tom, jak půjdeme prohnat šupiny kapříkům a parmám u nás na

Jizeře. Úspěch je pomíjivý, láska k rybařině věčná.

Budete se účastnit i dalších ročníků WCC?

Klip – užitečný pomocník

Západ slunce

Honza je přesvědčený o tom, že ne. Pavlín není rozhodnutý a Miras by jel v případě, že bude další WCC jinde než na Madine. Nikdy však neříkej nikdy...

Co jiné závody? Účastníte se nějakých a podařilo se vám uspět případně i tam?

Minimálně jednou za rok absolvuje někdo z nás nějaké ty „gulášovky“. Sem tam někdo z nás i tu „bednu urve“. Pravidelně se zúčastňujeme snad už jen Ritchiho Cupu, už jen kvůli tomu, že většina soutěží jsou kámoši nebo známí. Zabere-li WCC týden dovolené, je třeba šetřit si další dny na normální rybařinu a zbytečně jimi neplytvat na jiné závody.

Máte nějaký vzkaz pro čtenáře našeho magazínu?

Nedopusíte, aby se pro vás stala rybařina něčím jiným než zábavou a odpočinkem!

Děkuji za rozhovor a přeji hodně štěstí nejen na rybách a závodech.
Jiří Jakeš

Přebírání cen a šeku na 2000 liber za druhé místo

1. místo Impard cup Meranýe Gangster, Kullenský losos + Patenka eXpress, Feeder paletky v dípu

1. místo Redfish cup Fanatic + Olíheň & B&B & Aisa BigMiks + BigS

1. místo sektor Tavičar Fanatic + Olíheň & B&B & Aisa BigMiks + BigS

2. místo Zemplinský kapor Krdlovský losos + Patenka Fanatic + Olíheň & B&B & Aisa

1. místo sektor Tavičar Olysej XXX, BigMiks + BigS

2. místo World Carp Classic BigMiks + BigS, Magický Olíheň + Olíheň, Gangster

S boilie Mikbaits máte vítězství na dosáh.